

REPORTAGE OUDSTE WIJKCENTRUM VAN HET LAND PAST ZICH AL

EEN HALVE EEUW MOEITeloos AAN

‘In De Ypelaer is geen dag hetzelfde, echt!’

Ooit gebouwd voor de vele jonge gezinnen die in nieuwbouwwijk Stokhasselt neerstreken, nu het hart in een wijk waar meer dan honderd nationaliteiten wonen. Wijkcentrum De Ypelaer bestaat vijftig jaar.

Hein Eikenaar
Tilburg

‘Dat is Lex, hij is een van de vrijwilligers die al jaren zijn hart heeft verpand aan De Ypelaer’, zegt Frans van den Dries (73). Net als hijzelf trouwens. Lex schuift het folder-tje met de aankondiging van het komende Repair Café op het tafeltje, zodat wijkbewoners weten wanneer ze hun kapotte spullen kunnen laten repareren. Van den Dries lepelt ondertussen zijn kommetje tomatensoep leeg. ‘Kost 75 cent, door een vrijwilliger lekker vers gemaakt.’

Als jongen van 17 jaar oud kwam hij in 1967 samen met zijn ouders in de wijk wonen. Stokhasselt was spiksplinternieuw, de eerste woningen waren een jaar eerder opgeleverd. En bij een nieuwe wijk hoorde ook een nieuw wijkcentrum, dat nu tot de oudste van het land behoort. De eerste jaren werd een boerenschuur als onderdak gebruikt, later verrees het gebouw aan de Correllistraat. Maar liefst ruim vijf-

duizend nieuwsgierige bezoekers kwamen begin juni 1973 een kijkje nemen tijdens de vier dagen durende opening, tekende het *Nieuwsblad van het Zuiden* op.

De biljarters gaan altijd door

„Al zag het er toen heel anders uit dan nu”, herinnert Van den Dries zich. Er werd de afgelopen jaren heel wat verbouwd, ook het gebruik was anders. „Je had vroeger veel meer verenigingsactiviteiten,

“We zijn aan het kijken of we De Ypelaer terug kunnen geven aan de wijk”
– Natacha Pinas

er werd hier carnaval gevierd. Dit was een soort kroeg voor de wijk. Alleen de biljartvereniging is gebleven, biljarters gaan altijd door”, grijnst hij.

Dat de bevolkingssamenstelling van Stokhasselt in vijftig jaar sterk is veranderd - er wonen ruim honderd verschillende nationaliteiten en er is veel armoede - is ook in het wijkcentrum te zien. Er huist een boodschappen dienst, er wordt voedsel verstrekt en is een ruilwinkel gevestigd. Verderop staan mensen te wachten op hun beurt. Twee keer in de week is er een inloopspreekuur waar bewoners met vragen terecht kunnen.

Van koken naar fiets- en naailessen

In de ontmoetingsruimte verzamelen zich ondertussen de bingspelers, vaste prik op donderdagmiddag. De laatste kopjes soep worden geserveerd. Het is een levendige bedoening. „Dag dames”, begroet centrumcoördinator Natacha Pinas een groepje vrouwen van buitenlandse komaf dat op een bankje zit te kletsen. Ze verzorgen de catering voor het jubileumfeest dat dit weekend wordt gevierd, vertelt ze even later. De vrouwen behoren tot ‘4 Women’, een initiatief dat ooit begon om vrouwen ‘achter de voordeur vandaan’ te krijgen.

Pinas: „Koken verbindt. Elke woensdag zorgen ze voor de maaltijden in ons wijkrestau-

▲ Frans van den Dries (tweede van links) en Natacha Pinas (derde van links) van buurthuis De Ypelaer. FOTO: JOYCE VAN BELKOM/PIX4PROFS

rant.” Dertig tot veertig mensen komen er wekelijks tegen een kleine vergoeding eten. Uit het gezamenlijk koken zijn de fiets-, naai- en taallessen voortgekomen. „Hier is nooit een dag hetzelfde. Dat zeggen ze wel vaker, maar hier is het echt zo! De wijk is heel divers.”

Een zondag per maand houdt de wijkraad een familiedag, waarbij ook gegeten wordt. Van den Dries: „Samen eten doet het altijd goed.” Over die zondag gesproken, wat

Dit was een soort kroeg voor de wijk. Alleen de biljartclub is gebleven

– Frans van den Dries

hem betreft zou De Ypelaer in de weekenden vaker open mogen zijn. Vanwege de beheerkosten gebeurt dat nu niet. Er loopt een proef met sleutelbeheer, waarbij vrijwilligers/wijkbewoners zelf mogen openen en sluiten. „We zijn aan het kijken of we het wijkcentrum terug kunnen geven aan de wijk”, aldus Pinas.

Meer diversiteit

Misschien dat het zou kunnen bijdragen aan de wens die ze heeft

voor De Ypelaer: meer diversiteit wat de bezoekers betreft. Op de bingo en de dansmiddag komen bijvoorbeeld vooral oudere witte wijkbewoners af. „We zien wel allerlei nationaliteiten bij eetactiviteiten of als ze hulp nodig hebben bij problemen. Maar bij de leuke dingen mis ik ze. Waar halen ze plezier uit? Ik hoop dat meer mensen zich geroepen voelen naar ons te komen om activiteiten te organiseren.”

De komende dagen staan die

activiteiten in ieder geval volop op het programma, waaronder een receptie vandaag van 16.00 tot 20.00 uur. Als Pinas nog iets kwijt mag: „We hebben niet iedereen kunnen achterhalen en bereiken. Dus als ze dit lezen: komt allen!”

Vijftig jaar geleden bij de opening regende het pijpenstelen en moesten buitenspellen worden afgelast. Dat zal nu niet het geval zijn, voorspelt Van den Dries: „Het wordt heel mooi weer.”